

N. Kósa Judit konzervatív újságíró. Tényekről ír és amikor a véleményét kéri, akkor is a tényekből indul ki. Rendelkezik továbbá a jó újságíró két legalapvetőbb tulajdonságával: kíváncsi és tud mesélni. Akár a Magyar Nemzetnél, akár a Népszabadságnál, majd a Népszavánál eltöltött éveit nézzük, mindig ezek voltak az erősségei. Szenvédélyesen érdekelte, amiről írt és arról írt, ami szenvédélyesen érdekelte. Újságíróként, kulturális és publicisztikai rovatvezetőként mindig rendíthetetlenül szervezett, összeszedett, a lényegre koncentráló munka jellemezte és jellemzi ma is.

Helytörténeti írásai külön-külön is élményszámba mennek, Lelőhely című sorozatává összeállva pedig lebilincselő folyamat képeznek. Éles szeme van a ma már nem vagy nem eredeti formájukban létező helyekhez, épületekhez, mély empátiája az elfeledett hősök újraélesztéséhez. Publicisztikái tiszták, logikusak és frappánsak. Nem személyeskedik, nem jelzőkkel, hanem tényekkel érvel. Nem pártok, hanem a józan ész oldalán áll. A múltat, a jelent és a jövőt egyszerre, összefüggéseiben látja. Ugyanez jellemzi a vendégcikkek szerkesztőjeként: nem a saját véleményét akarja viszontlátni, olyan írásoknak is helyet ad, amelyekkel nyilvánvalóan nem ért egyet, de tudja, hogy egy rendes lapnál az olvasót megilleti a választás és a következtetések levonásának joga.

Judit nem régimódi, hanem konzervatív: nála az anyag csillog, nem a felület. A Magyar Sajtódíj keresve sem kerülhetett volna jobb helyre.